

Projekt

z dnia

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA OPOLA**

z dnia 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na dyrektora Miejskiego Centrum Świadczeń w Opolu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, poz. 1309) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, poz. 1629, z 2019 r. poz. 60, poz. 730, poz. 1133) – Rada Miasta Opola uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznać za nieuzasadnioną skargę nr OR-I.1510.19.2019 mieszkańca Opola.

2. Uzasadnienie stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. W wykonaniu niniejszej uchwały Przewodniczący Rady Miasta Opola zawiadomi Skarżącego i Samorządowe Kolegium Odwoławcze o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków
i Petycji

Radna Jolanta Kawecka

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Opola

z dnia.....2019 r.

Uzasadnienie

W dniu 2.08.2019 r. do Rady Miasta Opole wpłynęła skarga na działania dyrektora Miejskiego Centrum Świadczeń w Opolu przekazana według właściwości przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Opolu.

Po zapoznaniu się z treścią skargi, jak również z dokumentacją i wyjaśnieniami złożonymi w celu jej zbadania Rada Miasta Opola uznaje skargę za nieuzasadnioną.

Skarżący pobiera w Miejskim Centrum Świadczeń w Opolu na dwoje dzieci: P. i J. świadczenia rodzinne od listopada 2017 r., w formie świadczenia wychowawczego - od października 2017 r. oraz świadczenia z funduszu alimentacyjnego - od lipca 2018 r. Świadczenia zostały przyznane na podstawie złożonych przez Skarżącego kompletnych wniosków, a także w związku ze spełnieniem przesłanek określonych w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670 ze zm.), ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2220 ze zm.), ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2018 r. poz. 2134 ze zm.), w tym przesłanki, iż w przypadku gdy o wyżej wymienione świadczenia ubiega się osoba samotnie wychowująca dziecko musi mieć ustalone, na rzecz dzieci od drugiego rodzica, świadczenie alimentacyjne na podstawie tytułu wykonawczego, pochodzącego lub zatwierdzonego przez sąd, zgodnie z art. 7 pkt 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych i art. 8 ust. 2 ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2019 r. (postanowienie Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 14.02.2018 r.).

W przypadku kolejnego dziecka A. ustawowa przesłanka do przyznania świadczeń rodzinnych i świadczenia wychowawczego została spełniona w związku z ustalonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 18 kwietnia 2019 r., iż Skarżący jest ojcem wyżej wymienionego dziecka, zatem jest osobą wymienioną przez ustawodawcę w katalogu osób uprawnionych do ubiegania się o świadczenia rodzinne i wychowawcze, bądź reprezentowania, jako przedstawiciel ustawowy, osoby uprawnionej do świadczeń z funduszu alimentacyjnego (zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o świadczeniach rodzinnych świadczenia rodzinne przysługują: rodzicom, jednemu z rodziców albo opiekunowi prawnemu dziecka, opiekunowi faktycznemu dziecka, osobie uczącej się, świadczenia wychowawcze zgodnie z ustawą o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci w brzmieniu obowiązującym do 30.06.2019 r. przysługują matce, ojcu, opiekunowi faktycznemu dziecka albo opiekunowi prawnemu dziecka, natomiast świadczenia z funduszu alimentacyjnego w związku z art. 9 ust. 1 ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów przysługują osobie uprawnionej do ukończenia przez nią 18 roku życia (...)).

Świadczenia rodzinne i wychowawcze na wyżej wymienione dzieci wcześniej były pobierane przez matkę dzieci i wypłacane do 31.07.2017 r., a także świadczenia z funduszu alimentacyjnego na dzieci: P. i J. do 30.09.2016 r. w związku z niewywiązywaniem się przez Skarżącego z obowiązku alimentacyjnego.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie, Skarżący przejął opiekę nad dziećmi w sierpniu 2017 r. i złożył w tutejszej jednostce w dniu 29.08.2017 r. wniosek

o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego wraz z dodatkami na okres 2017/2018 oraz o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okres 2017/2018, które następnie zostały wycofane w częściach ubiegania się o świadczenia na dziecko A. Zgodnie z wolą strony wyrażoną w złożonym oświadczeniu z dnia 06.03.2018 r. sprawę w powyższych zakresach załatwiono wydaniem w dniu 19.03.2018 r. i w dniu 20.03.2018 r. decyzji umarzających postępowanie w wyżej wymienionych częściach, natomiast wniosek o świadczenia rodzinne na okres 2016/2017 z dnia 03.10.2017 r. pozostał bez rozpatrzenia z uwagi na niezastosowanie się przez Skarżącego do wezwania tutejszej jednostki z dnia 31.10.2017 r. Ponadto Skarżący nie ubiegał się o przyznanie świadczeń rodzinnych, świadczenia wychowawczego oraz świadczeń z funduszu alimentacyjnego na dziecko: A. na okres wskazany w skardze z dnia 15.07.2019 r. tj. od sierpnia 2017 r.

W świetle obowiązujących przepisów zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz ich wypłata następują odpowiednio na wniosek osoby uprawnionej lub jej przedstawiciela ustawowego. Stosownie do art. 18 ust. 1 prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego ustala się na okres świadczeniowy począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek do organu właściwego wierzyciela, nie wcześniej niż od początku okresu świadczeniowego do końca tego okresu. Zgodnie z art. 23 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych ustalenie prawa do świadczeń rodzinnych oraz ich wypłata następują odpowiednio na wniosek małżonków, jednego z małżonków, rodziców, jednego z rodziców, opiekuna faktycznego dziecka, opiekuna prawnego dziecka, rodziny zastępczej niezawodowej, osoby uczącej się, pełnoletniej osoby niepełnosprawnej lub innej osoby upoważnionej do reprezentowania dziecka lub pełnoletniej osoby niepełnosprawnej, a także osób, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy ciąży obowiązek alimentacyjny. Stosownie do art. 24 prawo do świadczeń rodzinnych ustala się na okres zasiłkowy, począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek z prawidłowo wypełnionymi dokumentami, do końca okresu zasiłkowego. Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego oraz jego wypłata następują odpowiednio na wniosek matki, ojca, opiekuna faktycznego dziecka, opiekuna prawnego dziecka albo dyrektora domu pomocy społecznej. Stosownie do art. 18 prawo do świadczenia wychowawczego ustala się na konkretny okres, począwszy od miesiąca, w którym wpłynął wniosek z prawidłowo wypełnionymi dokumentami, do końca okresu (...) nie wcześniej niż od dnia odpowiednio urodzenia się dziecka, objęcia dziecka opieką, przysposobienia dziecka lub umieszczenia dziecka w domu pomocy społecznej.

Zgodnie z przytoczonymi wyżej przepisami, sprawa o przyznanie świadczeń rodzinnych, świadczenia wychowawczego i świadczeń z funduszu alimentacyjnego nie może toczyć się bez odpowiedniego wniosku osoby zainteresowanej. Z woli ustawodawcy prawo do świadczeń ustala się co do zasady od miesiąca, w którym wpłynął wniosek z prawidłowo wypełnionymi dokumentami. Wniosek jest czynnikiem, który uruchamia postępowanie w sprawie konkretnego świadczenia, przy czym świadczenie może być przyznane najwcześniej od miesiąca złożenia wniosku w organie. Organ nie ma możliwości ustalenia prawa do świadczeń w przypadku braku wyżej wymienionego wniosku, nawet w przypadku spełniania przesłanek do ich uzyskania.

Skarżący w dniu 29.04.2019 r. złożył do Miejskiego Centrum Świadczeń w Opolu wniosek o przywrócenie terminu jedynie do uzupełnienia wniosków o świadczenie wychowawcze i świadczenia rodzinne na dziecko: A. na wnioski złożone w dniu 21.09.2018 r. w związku z uzyskaniem wyroku Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 18 kwietnia 2019 r. ustalającego, iż jest ojcem A. Wniosek powyższy został w całości pozytywnie rozpatrzony przez Miejskie

Centrum Świadczeń w Opolu wydaniem postanowień o przywróceniu terminu do uzupełnienia wniosków z dnia 21.09.2018 r. o ustalenie prawa do zasiłku rodzinnego oraz dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu wychowywania dziecka w rodzinie wielodzietnej na okresy zasiłkowe 2017/2018 oraz 2018/2019, a także wniosków z dnia 21.09.2018 r. o ustalenie prawa do świadczenia wychowawczego na okresy świadczeniowe 2017/2018 i 2018/2019. Wyżej wymienione postępowania zostały zakończone wydaniem decyzji przyznających Skarżącemu na syna A. zasiłku rodzinnego wraz z dodatkiem do zasiłku rodzinnego z tytułu wychowania dziecka w rodzinie wielodzietnej na okres od 01.09.2018 r. do 31.10.2019 r. oraz świadczenie wychowawcze na okres od 01.09.2018 r. do 30.09.2019 r.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego zawartego w skardze z dnia 15.07.2019 r., iż nie wypłacono mu zabezpieczenia alimentacyjnego od sierpnia 2018 r. Rada Miasta Opola informuje, iż jedyny wniosek o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na dziecko: A. wyżej wymieniony złożył w Miejskim Centrum Świadczeń w dniu 29.07.2019 r., co skutkowało wydaniem decyzji przyznającej prawo do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na okres od 01.07.2019 r. do 30.09.2019 r.

W związku z faktem, iż Skarżący przed dniem 29.07.2019 r. nie złożył w Miejskim Centrum Świadczeń wniosku o ustalenie prawa do świadczeń z funduszu alimentacyjnego na wyżej wymienione dziecko, Miejskie Centrum Świadczeń w Opolu nie miało prawnej możliwości do wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego od sierpnia 2018 r.

Poza wyżej opisanym wnioskiem o przywrócenie terminu do uzupełnienia wniosków o świadczenie wychowawcze i świadczenia rodzinne z dnia 29.04.2019 r. Skarżący nie skorzystał z uprawnienia przysługującego mu zgodnie z art. 58 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 poz. 2096 ze zm.), który stanowi o tym, iż w razie uchybienia terminu należy przywrócić termin na prośbę zainteresowanego, jeżeli uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jego winy, gdyż nigdy nie zwrócił się do Miejskiego Centrum Świadczeń z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosków o wyżej wymienione świadczenia. Z wyjaśnień dyrektora Miejskiego Centrum Świadczeń wynika, iż skarżący został poinformowany, iż takie prawo mu przysługuje. Analiza dokumentacji wskazuje, że Miejskie Centrum Świadczeń nie miało podstawy prawnej do prowadzenia jakiegokolwiek postępowania administracyjnego w tym zakresie.

Skarżący za lipiec 2019 r. otrzymał już na dzieci: P., J. i A. świadczenia rodzinne, świadczenia wychowawcze oraz świadczenia z funduszu alimentacyjnego

Analiza dokumentacji prowadzonej w sprawach Skarżącego wskazuje, że podejmowane przez Miejskie Centrum Świadczeń w Opolu działania były prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Opola uznała skargę za nieuzasadnioną.

Pouczenie:

W przypadku ponownego złożenia skargi w temacie będącym przedmiotem skargi rozpatrzonej w dniu dzisiejszym bez wskazania nowych okoliczności sprawy Rada Miasta Opola może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego).